СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ
Управління Служби безпеки України в Херсонській області
Слідчий відділ
вул. Лютеранська, 1, м. Херсон, 73000 тел. (0552) 42-21-29
www.ssu.gov.ua, e-mail: svssukh@ukr.net Код ЄДРПОУ 20001728

ПОВІДОМЛЕННЯ
про підозру

місто Миколаїв **«07» лютого 2023 року**

Слідчий групи слідчих у кримінальному провадженні – старший слідчий в ОВС слідчого відділу Управління СБУ в Херсонській області капітан юстиції Головіна Маргарита Євгенівна, у кримінальному провадженні № 22022230000000522 від 12.11.2022 року за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 2 ст. 111, ч.ч. 2, 3, 4, 5 ст. 260, ч. 2 ст.28, ч.ч. 1, 2 ст. 438 КК України, встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, згідно ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278, 279 КПК України,

ПОВІДОМИВ:

Сачуку Сергію Сергійовичу, 02.03.1985 року народження, громадянину України, уродженцю м. Макіївка, Донецької області, зареєстрованому та проживаючому за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Руднєва, 6, кв. 58, раніше не судимому

про те, що він обґрунтовано підозрюється у вчиненні таких кримінальних правопорушень (злочинів):

- в умисних діях, вчинених за попередньою змовою групою осіб, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України;

- у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітетові, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України: перехід на бік ворога в період збройного конфлікту, надання іноземній державі

допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинені в умовах воєнного стану, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України;

- в участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України;

- у жорстокому поводженні з цивільним населенням та вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб, за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Вказані кримінальні правопорушення вчинені при наступних обставинах.

24 жовтня 1945 року набув чинності Статут Організації Об'єднаних Націй, підписаний 26 червня 1945 року, яким фактично створено Організацію Об'єднаних Націй (далі – ООН).

До складу ООН входять Україна, Російська Федерація (далі – РФ) та ще 49 країн-засновниць, а також інші країни світу.

Відповідно до частини 4 статті 2 Статуту ООН, усі Члени вказаної організації утримуються в своїх міжнародних відносинах від погрози силою або її застосування як проти територіальної недоторканності або політичної незалежності будь-якої держави, так і будь-яким іншим чином, несумісним із Цілями Об'єднаних Націй.

У преамбулі Декларації про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року (далі – Декларація) вказано, що Верховна Рада Української Радянської Соціалістичної Республіки проголошує державний суверенітет України як верховенство, самостійність, повноту і неподільність влади Республіки в межах її території та незалежність і рівноправність у зовнішніх зносинах.

Відповідно до розділу V Декларації, територія України в існуючих кордонах є недоторканною і не може бути змінена та використана без її згоди.

24 серпня 1991 року Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з указаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Згідно з пунктами 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05 грудня 1994 року РФ, Сполучене Королівство Великої Британії та Північної Ірландії і Сполучені Штати Америки підтвердили Україні своє зобов'язання

згідно з принципами Заключного акта Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01 серпня 1975 року поважати незалежність і суверенітет та існуючі кордони України, зобов'язалися утримуватися від загрози силою чи її використання проти територіальної цілісності чи політичної незалежності України, і що ніяка їхня зброя ніколи не буде використовуватися проти України, крім цілей самооборони, або будь-яким іншим чином згідно зі Статутом ООН.

Відповідно до пунктів 3, 8 Меморандуму про підтримку миру та стабільності в Співдружності Незалежних держав від 10 лютого 1995 року, що укладений між державами СНД, серед яких є Україна та російська Федерація, держави підтвердили непорушність існуючих кордонів один одного та зобов'язалися виступати проти будь-яких дій, що підривають їхню непорушність, а також вирішувати усі суперечки, що виникають з питань кордонів і територій, тільки мирними засобами. Держави також зобов'язалися не підтримувати на території інших держав-учасниць сепаратистські рухи, а також сепаратистські режими, якщо такі виникнуть; не встановлювати з ними політичних, економічних та інших зв'язків; не допускати використання ними територій і комунікацій держав-учасниць Співдружності; не надавати їм економічної, фінансової, військової та іншої допомоги.

31 травня 1997 року, відповідно до положень Статуту ООН і зобов'язань згідно із Заключним актом Наради з безпеки і співробітництва в Європі, Україна та Російська Федерація уклали Договір про дружбу, співробітництво і партнерство між Україною і Російською Федерацією (ратифікований Законом України від 14 січня 1998 року №13/98-ВР та Федеральним Законом Російської Федерації від 2 березня 1999 року № 42-ФЗ). Відповідно до статей 2-3 зазначеного Договору Російська Федерація зобов'язалася поважати територіальну цілісність України, підтвердила непорушність існуючих між ними кордонів та зобов'язалася будувати відносини одна з одною на основі принципів взаємної поваги, суверенної рівності, територіальної цілісності, непорушності кордонів, мирного врегулювання спорів, незастосування сили або погрози силою, у тому числі економічні та інші способи тиску, права народів вільно розпоряджатися своєю долею, невтручання у внутрішні справи, додержання прав людини та основних свобод, співробітництва між державами, сумлінного виконання взятих міжнародних зобов'язань, а також інших загальновизнаних норм міжнародного права.

Відповідно до опису і карти державного кордону, які є додатками до Договору між Україною та Російською Федерацією про українсько-російський державний кордон від 28 січня 2003 року (ратифікований Російською Федерацією 22 квітня 2004 року), територія Автономної Республіки Крим (далі – АР Крим), м. Севастополя, Донецької і Луганської областей відноситься до території України.

Положеннями статей 1 та 2 Основного Закону України - Конституції України визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою, унітарною державою, суверенітет України поширюється на всю її територію, яка межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною.

Згідно зі ст. ст. 17 і 65 Конституції України захист суверенітету і територіальної цілісності України є справою всього Українського народу. Захист Вітчизни, незалежності та територіальної цілісності України є обов'язком громадян України. На території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України.

У статтях 132–134 Конституції України передбачено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території. До складу України входять: Автономна Республіка Крим, Вінницька, Волинська, Дніпропетровська, Донецька, Житомирська, Закарпатська, Запорізька, Івано-Франківська, Київська, Кіровоградська, Луганська, Львівська, Миколаївська, Одеська, Полтавська, Рівненська, Сумська, Тернопільська, Харківська, Херсонська, Хмельницька, Черкаська, Чернівецька, Чернігівська області, міста Київ та Севастополь. Місто Севастополь має спеціальний статус, Автономна Республіка Крим (далі - АР Крим) є невід'ємною складовою частиною України і в межах повноважень, визначених Конституцією України, вирішує питання, віднесені до її відання.

За вимогами ст. ст. 72, 73 Конституції України питання про зміну території України вирішуються виключно всеукраїнським референдумом, який призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених Конституцією, та проголошується за народною ініціативою на вимогу не менш як трьох мільйонів громадян України, які мають право голосу, за умови, що підписи щодо призначення референдуму зібрано не менш як у двох третинах областей і не менш як по сто тисяч підписів у кожній області.

Упродовж 2013 року у зв'язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади Російської Федерації та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації (далі – ЗС РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного наміру стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на

території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв'язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного наміру впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил Російської федерації (далі – ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, на думку співучасників, були прямо пов'язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців ЗС РФ, співробітників інших силових відомств РФ, представників влади, інших громадян РФ та України. Крім того, з цією ж метою, представниками влади РФ створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і ЗС РФ.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих підрозділів ЗС РФ.

У подальшому військовослужбовцями ЗС РФ здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень. Крім того здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин ЗС України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відтак всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20 лютого

2014 року, представниками влади РФ і службовими особами ЗС РФ розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та військової окупації території АР Крим і м. Севастополя.

Також представниками влади і ЗС РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території України.

Так, вказаними особами у березні – квітні 2014 року організовувалися та проводилися антиурядові протестні акції, найбільш масові з яких – у Луганській, Донецькій, Харківській, Дніпропетровській, Запорізькій, Миколаївській, Херсонській та Одеській областях з метою поширення сепаратистських проросійських гасел та здійснення силового захоплення адміністративних будівель органів державної влади для послідуючої організації незаконних референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

З метою гарантованого досягнення указаних цілей та створення видимості того, що в Україні триває внутрішній конфлікт, представники влади та ЗС РФ вирішили створити на її території терористичні організації, які поряд із основною функцією – здійснення терористичної діяльності, створювали враження діяльності в межах Донецької та Луганської областей опозиційних сил, які нібито від імені та за цілковитої підтримки місцевого населення відстоюють їх право на самовизначення та незалежність, що прямо суперечить Конституції України та нормам міжнародного права.

Під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади та ЗС РФ, 07 квітня 2014 року на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками влади та ЗС РФ.

Основними завданнями учасників указаних терористичних організацій є насильницьке повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів – здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров’я людини, загрозу заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Незаконні збройні формування терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», іррегулярні збройні формування РФ та військовослужбовці ЗС РФ чинять збройний опір Україні у відновленні територіальної цілісності та забезпеченні правопорядку, при цьому учасники політичного блоку вказаних терористичних організацій, за підтримки та сприяння представників влади РФ під виглядом

органів державної влади, створили окупаційні адміністрації Російської Федерації, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління вказаними територіями на місцевому рівні.

Оскільки окупація АР Крим і м. Севастополя, частини Донецької і Луганської областей України не принесла бажаних результатів у вигляді встановлення впливу над політичними та економічними процесами в Україні, відмови України від співпраці з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації, та відмови від євроінтеграційного курсу розвитку країни, вищим політичним і військовим керівництвом РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, розв'язаної ще з лютого 2014 року, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням ЗС та інших військових формувань РФ.

24 лютого 2022 року о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

У подальшому, цього ж дня, Збройними Силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, віроломно здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України та цивільним об'єктам, а також підрозділами ЗФ та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період із 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, чим розпочали активну фазу ведення агресивної війни проти України.

Крім того співучасники з числа представників влади РФ та ЗС РФ, розпочавши 24.02.2022 року вторгнення на територію України, прийняли рішення про вчинення дій спрямованих на окупацію території України.

У зв'язку з чим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, а у подальшому цей строк продовжено та він триває по теперішний час.

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Херсонської області, починаючи з 24.02.2022, у тому числі місто Херсон – з 01.03.2022 по 11.11.2022, знаходились під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації.

Після 24.02.2022 (більш точної дати та часу під час досудового розслідування не встановлено), з метою підтримки збройної агресії Російської Федерації, усвідомлюючи що Україна є унітарною державою, суверенітет якої поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і

недоторканною, переслідуючи прямий злочинний умисел, спрямований на посягання на територіальну цілісність і недоторканість України, на вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України, невстановлені особи із числа військового командування РФ залучили колишнього голову Служби Безпеки України Якименка Олександра Григоровича, 22.12.1964 р.н., якому співучасники визначили роль в реалізації спільного плану на придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відокремленням Херсонської області від України та приєднання її територій до складу Російської Федерації, а останній погодився її виконати.

Розділяючи вказану мету, Сачук Сергій Сергійович, 02.03.1985 р.н., діючи під керівництвом Якименка О.Г. та за попередньою змовою з Гребенюком Михайлом Євгеновичем, 22.03.2000 р.н., Селівановим Олексієм Сергійовичем, 07.12.1980 р.н., Коломойцем Артемом Анатолійовичем, 14.12.1988 р.н., Супруненком Олексієм Леонідовичем, 20.08.1978 р.н., Насипанним Денисом Васильовичем, 08.04.1982 р.н., Улізьком Олександром Леонідовичем, 14.04.1984 р.н., Леоновим Дмитром Олександровичем, 19.07.1985 р.н. та іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням особами вчинили наступні дії.

У квітні-травні місяці 2022 року (точний час та місце у ході досудового розслідування не встановлені) з метою силового супроводження зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, для придушення будь-яких проявів незгоди з політикою окупаційної влади та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Херсонської області, у тому числі міста Херсон, з числа колишніх працівників правоохоронних органів України та представників інших військових формувань Російської Федерації у порушення ст. ст. 17 і 65 Конституції України невстановленими досудовим розслідуванням особами створено не передбачене законами України збройне формування за аналогією зі спецслужбою Російської Федерації - «Федеральной службой безопасности», якій присвоєно назву «Государственная служба безопасности Херсонской области», та яка узурпувала виконання функцій силового озброєного органу.

«Государственная служба безопасности Херсонской области» має організаційну структуру, що характеризується наявністю єдиноначальності, підпорядкованості, дисципліни та субординації. Указане формування розділено на підрозділи з визначеним особовим складом, для його учасників введені військові звання, знаки розрізнення, службові посвідчення, вогнепальна (автомати, пістолети) та особиста вибухова (гранати) зброя, характерні для такого формування.

Таким чином, «Государственная служба безопасности Херсонской области» являє собою формування, яке незаконно має на озброєнні придатну для використання вогнепальну та вибухову зброю.

У структурі «Государственной службы безопасности Херсонской области»

утворені такі підрозділи: апарат начальника служби, відділ «М», відділ контррозвідувальних операцій, відділ захисту конституційного устрою та боротьби з тероризмом, оперативно-пошуковий відділ, відділ інформаційної безпеки, відділ економічної безпеки, слідчий відділ, відділ спеціального призначення, відділ внутрішньої безпеки, відділ технічного забезпечення, фінансово-економічний відділ т.п.

Загальна чисельність учасників указаного формування становить не менше 70 осіб.

Основним місцем дислокації «Государственной службы безопасности Херсонской области» визначено захоплену будівлю за адресою: м. Херсон, вул. Театральна, 18, а місцем для незаконного утримання громадян – підвальне приміщення офісної будівлі, розташованої за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15, яку поєднали з основним місцем розташування шляхом руйнування паркану, що розділяв суміжні прибудинкові території вказаних будівель.

Діяльність зазначеного не передбаченого законами України формування спрямована на встановлення та нав’язування по всій території Херсонської області політичного режиму Російської Федерації, відокремлення області від суверенної держави Україна та передачу її під юрисдикцію держави-агресора (Російської Федерації).

У квітні-травні місяці 2022 року, точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлені, громадянин України Сачук С.С. добровільно вступив на службу до незаконного збройного формування «Государственной службы безопасности Херсонской области» на посаду «оперуповноваженого відділу «М», де у складі з іншими особами з метою зміни меж території та державного кордону України, реалізуючи спільний план на придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відокремленням Херсонської області від України та приєднання її територій до складу Російської Федерації відшукували та затримували громадян України, у тому числі проукраїнських активістів, противників окупаційної влади, інших цивільних осіб, яких намагались видавати за військових або диверсантів, проводили позасудові репресії над ними, катували. Окремих з них примушували надавати неправдиві покази про себе чи членів сім’ї щодо участі у диверсійно-розвідувальних групах, допомозі Збройним силам України.

Крім того, учасники вказаного збройного формування переслідували мету незаконного збагачення за рахунок так званих «викупів» за визволення незаконно утримуваних громадян, тобто вчиняли пограбування осіб.

Реалізуючи заздалегідь запланований злочинний намір, упродовж червня-листопада місяця 2022 року, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Херсон та Херсонської області, Сачуком Сергієм Сергійовичем, 02.03.1985 р.н., як співробітником т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области» під керівництвом Якименка О.Г. та з його безпосереднього відома, спільно з іншими учасниками вказаного незаконного збройного формування Коломойцем Артемом

Анатолійовичем, 14.12.1988 р.н., Гребенюком Михайлом Євгеновичем, 22.03.2000 р.н., Супруненком Олексієм Леонідовичем, 20.08.1978 р.н., Селівановим Олексієм Сергійовичем, 07.12.1980 р.н., Насипанним Денисом Васильовичем, 08.04.1982 р.н., Улізьком Олександром Леонідовичем, 14.04.1984 р.н., Леоновим Дмитром Олександровичем, 19.07.1985 р.н., та іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням особами незаконно, без складання будь-яких процесуальних документів, у різні проміжки часу, із застосуванням фізичної сили, затримано (нелегально ув'язнено) потерпілих: [redacted] Даніїла Дмитровича, [redacted] р.н., [redacted] Вікторію Миколаївну, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Миколайовича, [redacted] р.н., [redacted] Дениса Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Миколу Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Валентиновича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Петровича, [redacted] р.н., [redacted] Дмитра Юрійовича, [redacted] р.н., [redacted] Дмитра Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Тетяну Михайлівну, [redacted] р.н., [redacted] Михайла Михайловича, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Юрійовича, [redacted] р.н., [redacted] Ольгу Олегівну, [redacted] р.н., [redacted] Ольгу Сергіївну, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Васильовича, [redacted] р.н., [redacted] Анатолія Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Володимировича, [redacted] р.н., [redacted] Юрія Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Леонід Юрійович, [redacted] р.н., [redacted] Анатолія Михайловича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Миколайовича [redacted] р.н., [redacted] Антона Арнольдовича, [redacted] р.н., [redacted] Віталія Богдановича, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Віктора Анатолійовича, [redacted] р.н., [redacted] Гліба Борисовича, [redacted] р.н., [redacted] Володимира Миколайовича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Васильовича, [redacted] р.н., [redacted] Олену В'ячеславівну, [redacted] р.н., [redacted] Корнія Леонідовича, [redacted] р.н., [redacted] Ігора Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Петра Володимировича, [redacted] р.н., [redacted] Віктора Олексійовича, [redacted] р.н., та інших невстановлених досудовим розслідуванням осіб.

Після незаконного затримання (нелегального ув'язнення) до потерпілих застосовувались спецзасоби у вигляді кайданок та під примусом або під загрозою позбавлення життя останніх поміщали до камер завчасно підготовленої катівні у підвальному приміщенні раніше захопленої офісної будівлі за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15. Ув'язнених утримували у виснажливих для людського організму умовах упродовж різного проміжку часу (від однієї доби до трьох місяців), де вони не мали бажання знаходитись та не мали можливості вільно залишити вказане місце.

Під час незаконного утримання Сачук С.С. під керівництвом Якименка О.Г., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, за попередньою змовою з Коломойцем А.А., Гребенюком М.Є., Супруненком О.Л., Селівановим О.С., Насипанним Д.В., Улізьком О.Л., Леоновим Д.О. та іншими невстановленими на

даний час досудовим розслідуванням особами у складі незаконного збройного формування т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области», спричиняли потерпілим тілесні ушкодження різного ступеню тяжкості кийками, руками та ногами, застосовували биття електричним струмом, удушення, імітували вбивство із застосуванням вогнепальної зброї, обмежували надання їжі та води, не надавали належну медичну допомогу, тобто створювали для потерпілих виснажливі для людського організму умови, тим самим їх змушували діяти проти своєї волі, визнавати зміну меж територій та державного кордону України.

Таким чином, Сачук Сергій Сергійович, 02.03.1985 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 110 КК України, тобто в умисних діях, вчинених за попередньою змовою групою осіб, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Окрім того, згідно зі статтями 1-2, 73, 132-134 Конституції України, Україна є суверенною і незалежною державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України. Територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади. Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаазькими конвенціями 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також всупереч Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї 1994 року та іншими міжнародно-правовими актами, є окупацією частини території суверенної держави Україна та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

Близько 5 години ранку 24.02.2022 військовослужбовці ЗС РФ шляхом збройної агресії із застосуванням зброї незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Харківській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, Запорізькій, Київській, інших областях та здійснили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, які мають важливе народногосподарське чи оборонне значення, та здійснили окупацію частин указаної території.

24.02.2022 Указом Президента України № 64/2022 «Про введення воєнного стану в Україні» через військову агресію РФ проти України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до пункту 20 частини першої статті 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» в Україні введено воєнний стан із 05 години 30 хвилин 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, який у подальшому

неодноразово продовжувався, востаннє - Указом Президента від 07.11.2022 № 757/2022 з 05 години 30 хвилин 21 листопада 2022 року строком на 90 діб та триває по теперішній час.

Достовірно знаючи про вищевказані обставини, які є загальновідомим фактом, **громадянин України Сачук Сергій Сергійович, 02.03.1985 року народження,** перебуваючи на території Херсонської області, у тому числі у місті Херсон, після 24.02.2022 (точний час дата досудовим розслідуванням не встановлені), з ідеологічних та корисливих мотивів, переслідуючи мету заподіяння шкоди суверенітету, територіальній цілісності та недоторканості, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, умисно вирішив сприяти РФ у підривній діяльності проти України у період воєнного стану, тобто передбачав, усвідомлював характер своїх суспільно небезпечних дій і бажав настання суспільно небезпечних наслідків.

Так, Сачук С.С., будучи залученим Якименком О.Г. у квітні-травні місяці 2022 року (більш точний час та дата досудовим розслідуванням не встановлені) до реалізації спільного плану на придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відокремлення Херсонської області від України та приєднання її територій до складу Російської Федерації, прийняв рішення перейти на бік ворога в період збройного конфлікту, а також надавати РФ та її представникам допомогу в проведенні підривної діяльності проти України.

Зокрема, у квітні-травні місяці 2022 року (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлений) Сачук С.С. вирішив реалізувати свої амбіції шляхом добровільного зайняття посади «оперуповноваженого відділу «М» у незаконному збройному формуванні, створеному на тимчасово окупованій території Херсонської області, у тому числі у м. Херсон, під керівництвом Якименка О.Г.

У свою чергу, у невстановлені досудовим розслідуванням час та місці Якименко О.Г., заручившись підтримкою вищого керівництва країни-агресора, домовився із невстановленими військовослужбовцями ЗС РФ та представниками окупаційної влади про силове забезпечення йому умов для керівництва незаконним збройним формуванням в Херсонській області, у тому числі шляхом незаконного захоплення приміщень та будівель у м. Херсоні для розміщення вказаного формування та здійснення подальших протиправних дій.

У квітні-травні місяці 2022 року (точний час та місце у ході досудового розслідування не встановлені) з метою силового супроводження зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, для придушення будь-яких проявів незгоди з політикою окупаційної влади та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Херсонської області, у тому числі міста Херсон, з числа колишніх працівників правоохоронних органів України та представників інших військових формувань Російської Федерації у порушення ст. ст. 17 і 65 Конституції України, невстановленими досудовим розслідуванням особами створено не передбачене законами України збройне формування за

аналогією зі спецслужбою Російської Федерації - «Федеральной службой безопасности», якій присвоєно назву «Государственная служба безопасности Херсонской области», та яка узурпувала виконання функцій силового озброєного органу.

«Государственная служба безопасности Херсонской области» має організаційну структуру, що характеризується наявністю єдиноначальності, підпорядкованості, дисципліни та субординації. Указане формування розділено на підрозділи з визначеним особовим складом, для його учасників введені військові звання, знаки розрізнення, службові посвідчення, вогнепальна (автомати, пістолети) та особиста вибухова (гранати) зброя, характерні для такого формування.

Таким чином, «Государственная служба безопасности Херсонской области» являє собою формування, яке незаконно має на озброєнні придатну для використання вогнепальну та вибухову зброю.

У структурі «Государственной службы безопасности Херсонской области» утворені такі підрозділи: апарат начальника служби, відділ «М», відділ контррозвідувальних операцій, відділ захисту конституційного устрою та боротьби з тероризмом, оперативно-пошуковий відділ, відділ інформаційної безпеки, відділ економічної безпеки, слідчий відділ, відділ спеціального призначення, відділ внутрішньої безпеки, відділ технічного забезпечення, фінансово-економічний відділ т.п.

Загальна чисельність учасників указаного формування становить не менше 70 осіб.

Основним місцем дислокації «Государственной службы безопасности Херсонской области» визначено захоплену будівлю за адресою: м. Херсон, вул. Театральна, 18, а місцем для незаконного утримання громадян – підвальне приміщення офісної будівлі, розташованої за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15, яку поєднали з основним місцем розташування шляхом руйнування паркану, що розділяв суміжні прибудинкові території вказаних будівель.

Діяльність зазначеного не передбаченого законами України формування спрямована на встановлення та нав’язування по всій території Херсонської області політичного режиму Російської Федерації, відокремлення області від суверенної держави Україна та передачу її під юрисдикцію держави-агресора (Російської Федерації).

Реалізуючи заздалегідь запланований злочинний намір, у квітні-травні місяці 2022 року (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлений) Якименко Олександр Григорович, 22.12.1964 року народження, діючи за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи свої протиправні дії та розуміючи їх протиправні наслідки, з метою зміни меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, очолив т.зв. «Государственную службу безопасности Херсонской области» та приступив до реалізації раніше запланованого злочинного умислу як командир незаконного збройного формування.

У квітні-травні місяці 2022 року, точний час та місце досудовим розслідуванням не встановлені, громадянин України Сачук С.С. перейшов на бік ворога в період збройного конфлікту шляхом добровільного вступу на службу до незаконного збройного формування «Государственной службы безопасности Херсонской области», де у складі з іншими особами, діючи на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України, реалізуючи спільний план на придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відокремлення Херсонської області від України та приєднання її територій до складу Російської Федерації користуючись підтримкою окупаційних військ держави-агресора та свого безпосереднього керівництва в особі Якименка О.Г., відшукували та затримували громадян України, у тому числі проукраїнських активістів, противників окупаційної влади, інших цивільних осіб, яких намагались видавати за військових або диверсантів, проводили позасудові репресії над ними, катували, окремих з них примушували надавати неправдиві покази про себе чи членів сім'ї щодо участі у диверсійно-розвідувальних групах, допомозі Збройним силам України.

Крім того, учасники вказаного збройного формування переслідували мету незаконного збагачення за рахунок так званих «викупів» за визволення незаконно утримуваних громадян, тобто вчиняли пограбування осіб.

Реалізуючи заздалегідь запланований злочинний намір, задля досягнення мети надання допомоги державі-агресору в проведенні підривної діяльності проти України та придушення патріотично налаштованого населення, упродовж червня-листопада місяця 2022 року, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Херсон, Сачуком Сергієм Сергійовичем, 02.03.1985 р.н., під керівництвом Якименка О.Г., спільно з іншими співробітниками т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области» Коломойцем Артемом Анатолійовичем, 14.12.1988 р.н., Гребенюком Михайлом Євгеновичем, 22.03.2000 р.н., Супруненком Олексієм Леонідовичем, 20.08.1978 р.н., Селівановим Олексієм Сергійовичем, 07.12.1980 р.н., Насипанним Денисом Васильовичем, 08.04.1982 р.н., Улізьком Олександром Леонідовичем, 14.04.1984 р.н., Леоновим Дмитром Олександровичем, 19.07.1985 р.н. та іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням особами незаконно, без складання будь-яких процесуальних документів, у різні проміжки часу, із застосуванням фізичної сили, переслідуючи єдиний умисел, затримано (нелегально ув'язнено) потерпілих: [redacted] Даніїла Дмитровича, [redacted] р.н., [redacted] Вікторію Миколаївну, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Миколайовича, [redacted] р.н., [redacted] Дениса Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Миколу Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Валентиновича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Петровича, [redacted] р.н., [redacted] Дмитра Юрійовича, [redacted] р.н., [redacted] Дмитра Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Тетяну Михайлівну, [redacted] р.н., [redacted] Михайла Михайловича, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Юрійовича, [redacted] р.н., [redacted] Ольгу Олегівну, [redacted] р.н., [redacted] Ольгу Сергіївну, [redacted] р.н.,

[redacted] Валерія Васильовича, [redacted] р.н., [redacted] Анатолія Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Володимировича, [redacted] р.н., [redacted] Юрія Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Леонід Юрійович, [redacted] р.н., [redacted] Анатолія Михайловича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Миколайовича [redacted] р.н., [redacted] Антона Арнольдовича, [redacted] р.н., [redacted] Віталія Богдановича, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Віктора Анатолійовича, [redacted] р.н., [redacted] Гліба Борисовича, [redacted] р.н., [redacted] Володимира Миколайовича [redacted] р.н., [redacted] Сергія Васильовича, [redacted] р.н., [redacted] Олену В'ячеславівну, [redacted] р.н., [redacted] Корнія Леонідовича, [redacted] р.н., [redacted] Ігора Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Петра Володимировича, [redacted] р.н., [redacted] Віктора Олексійовича, [redacted] р.н., та інших невстановлених досудовим розслідуванням осіб.

Після незаконного затримання (нелегального ув'язнення) до потерпілих застосовувались спецзасоби у вигляді кайданок та під примусом або під загрозою позбавлення життя останніх поміщали до камер завчасно підготовленої катівні у підвальному приміщенні раніше захопленої офісної будівлі за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15. Ув'язнених утримували у виснажливих для людського організму умовах упродовж різного проміжку часу (від однієї доби до трьох місяців), де вони не мали бажання знаходитись та не мали можливості вільно залишити вказане місце.

Під час незаконного утримання Сачук С.С. під керівництвом Якименка О.Г., діючи з прямим єдиним умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, за попередньою змовою з Гребенюком М.Є., Супруненком О.Л., Коломойцем А.А., Селівановим О.С., Насипанним Д.В., Улізьком О.Л., Леоновим Д.О. та іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням особами у складі незаконного збройного формування т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области», спричиняли потерпілим тілесні ушкодження різного ступеню тяжкості кийками, руками та ногами, застосовували биття електричним струмом, удушення, імітували вбивство із застосуванням вогнепальної зброї, обмежували надання їжі та води, не надавали належну медичну допомогу, тобто створювали для потерпілих виснажливі для людського організму умови, тим самим їх змушували діяти проти своєї волі, визнавати зміну меж територій та державного кордону України, відмовлятись від патріотичних настроїв та заперечувати здійснення збройної агресії проти України.

Таким чином, Сачук Сергій Сергійович, 02.03.1985 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 111 КК України, а саме у державній зраді, тобто діянні, умисно вчиненому громадянином України на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України у формі переходу на бік ворога в період

збройного конфлікту, надання іноземній державі та її представникам допомоги в проведенні підривної діяльності проти України, вчинених в умовах воєнного стану.

У квітні-травні місяці 2022 року, точний час та дата досудовим розслідуванням не встановлені, громадянин України Сачук Сергій Сергійович, 02.03.1985 р.н., підтримуючи збройну агресію Російської Федерації проти України, будучи залученим Якименком О.Г. до реалізації спільного плану на придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відокремленням Херсонської області від України та приєднання її територій до складу Російської Федерації, перебуваючи на території окупованої частини Херсонської області, діючи з прямим умислом вступив на службу до незаконного збройного формування так званої «Государственной службы безопасности Херсонской области» на посаду «оперуповноваженого відділу «М».

При цьому, Сачук С.С., вступаючи до незаконного збройного формування так званої «Государственной службы безопасности Херсонской области», був достовірно обізнаним, що останнє не відноситься до збройних формувань, передбачених Законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу Безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про Державну прикордонну службу України», «Про національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими передбачено створення та функціонування збройних формувань України.

«Государственная служба безопасности Херсонской области» має організаційну структуру, що характеризується наявністю єдиноначальності, підпорядкованості, дисципліни та субординації. Указане формування розділено на підрозділи з визначеним особовим складом, для його учасників введені військові звання, знаки розрізнення, службові посвідчення, вогнепальна (автомати, пістолети) та особиста вибухова (гранати) зброя, характерні для такого формування.

Таким чином, «Государственная служба безопасности Херсонской области» являє собою формування, яке незаконно має на озброєнні придатну для використання вогнепальну та вибухову зброю.

У структурі «Государственной службы безопасности Херсонской области» утворені такі підрозділи: апарат начальника служби, відділ «М», відділ контррозвідувальних операцій, відділ захисту конституційного устрою та боротьби з тероризмом, оперативно-пошуковий відділ, відділ інформаційної безпеки, відділ економічної безпеки, слідчий відділ, відділ спеціального призначення, відділ внутрішньої безпеки, відділ технічного забезпечення, фінансово-економічний відділ т.п.

Загальна чисельність учасників указаного формування становить не менше 70 осіб.

Основним місцем дислокації «Государственной службы безопасности Херсонской области» визначено захоплену будівлю за адресою: м. Херсон, вул. Театральна, 18, а місцем для незаконного утримання громадян – підвальне приміщення офісної будівлі, розташованої за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15, яку поєднали з основним місцем розташування шляхом руйнування паркану, що розділяв суміжні прибудинкові території вказаних будівель.

Діяльність зазначеного не передбаченого законами України формування спрямована на встановлення та нав'язування по всій території Херсонської області політичного режиму Російської Федерації, відокремлення області від суверенної держави Україна та передачу її під юрисдикцію держави-агресора (Російської Федерації).

Сачук С.С., приймаючи участь у діяльності незаконного збройного формування т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области», за попередньою змовою з іншими особами, реалізуючи спільний план на придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відокремленням Херсонської області від України та приєднання її територій до складу Російської Федерації, користуючись підтримкою окупаційних військ держави-агресора та свого безпосереднього керівництва в особі Якименка О.Г., відшукували та затримували громадян України, у тому числі проукраїнських активістів, противників окупаційної влади, інших цивільних осіб, яких намагались видавати за військових або диверсантів, проводили позасудові репресії над ними, катували, окремих з них примушували надавати неправдиві покази про себе чи членів сім'ї щодо участі у диверсійно-розвідувальних групах, допомозі Збройним силам України.

Крім того, учасники вказаного збройного формування переслідували мету незаконного збагачення за рахунок так званих «викупів» за визволення незаконно утримуваних громадян, тобто вчиняли пограбування осіб.

Реалізуючи заздалегідь запланований злочинний намір, задля досягнення мети надання допомоги державі-агресору в проведенні підривної діяльності проти України та придушення патріотично налаштованого населення, упродовж червня-листопада місяця 2022 року, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Херсон, Сачуком Сергієм Сергійовичем, 02.03.1985 р.н., під керівництвом Якименка О.Г., спільно з іншими співробітниками т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области» Гребенюком Михайлом Євгеновичем, 22.03.2000 р.н., Супруненком Олексієм Леонідовичем, 20.08.1978 р.н., Коломойцем Артемом Анатолійовичем, 14.12.1988 р.н., Селівановим Олексієм Сергійовичем, 07.12.1980 р.н., Насипанним Денисом Васильовичем, 08.04.1982 р.н., Улізьком Олександром Леонідовичем, 14.04.1984 р.н., Леоновим Дмитром Олександровичем, 19.07.1985 р.н. та іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням особами незаконно, без складання будь-яких процесуальних документів, у різні проміжки часу, із застосуванням фізичної сили, переслідуючи єдиний умисел, затримано (нелегально ув'язнено) потерпілих: [redacted] Даніїла Дмитровича, [redacted] р.н.,

[redacted] Вікторію Миколаївну, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Миколайовича, [redacted] р.н., [redacted] Дениса Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Миколу Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Валентиновича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Петровича, [redacted] р.н., [redacted] Дмитра Юрійовича, [redacted] р.н., [redacted] Дмитра Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Тетяну Михайлівну, [redacted] р.н., [redacted] Михайла Михайловича, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Юрійовича, [redacted] р.н., [redacted] Ольгу Олегівну, [redacted] р.н., [redacted] Ольгу Сергіївну, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Васильовича, [redacted] р.н., [redacted] Анатолія Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Володимировича, [redacted] р.н., [redacted] Юрія Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Леонід Юрійович, [redacted] р.н., [redacted] Анатолія Михайловича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Миколайовича [redacted] р.н., [redacted] Антона Арнольдовича, [redacted] р.н., [redacted] Віталія Богдановича, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Віктора Анатолійовича, [redacted] р.н., [redacted] Гліба Борисовича, [redacted] р.н., [redacted] Володимира Миколайовича [redacted] р.н., [redacted] Сергія Васильовича, [redacted] р.н., [redacted] Олену В’ячеславівну, [redacted] р.н., [redacted] Корнія Леонідовича, [redacted] р.н., [redacted] Ігора Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Петра Володимировича, [redacted] р.н., [redacted] Віктора Олексійовича, [redacted] р.н., та інших невстановлених досудовим розслідуванням осіб.

Після незаконного затримання (нелегального ув’язнення) з безпосереднього відома командира незаконного збройного формування Якименка О.Г. до потерпілих застосовувались спецзасоби у вигляді кайданок та під примусом або під загрозою позбавлення життя останніх поміщали до камер завчасно підготовленої катівні у підвальному приміщенні раніше захопленої офісної будівлі за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15. Ув’язнених утримували у виснажливих для людського організму умовах упродовж різного проміжку часу (від однієї доби до трьох місяців), де вони не мали бажання знаходитись та не мали можливості вільно залишити вказане місце.

Під час незаконного утримання Сачук С.С. під керівництвом Якименка О.Г., діючи з прямим умислом, тобто усвідомлюючи суспільно-небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх суспільно-небезпечні наслідки і бажаючи їх настання, за попередньою змовою з Гребенюком М.Є., Супруненком О.Л., Коломойцем А.А., Селівановим О.С., Насипанним Д.В., Улізьком О.Л., Леоновим Д.О. та іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням особами у складі незаконного збройного формування т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области», спричиняли потерпілим тілесні ушкодження різного ступеню тяжкості кийками, руками та ногами, застосовували биття електричним струмом, удушення, імітували вбивство із застосуванням вогнепальної зброї, обмежували надання їжі та води, не надавали належну медичну допомогу, тобто створювали для потерпілих виснажливі для людського організму умови, тим самим їх змушували

діяти проти своєї волі та визнавати зміну меж територій та державного кордону України.

Таким чином, Сачук Сергій Сергійович, 02.03.1985 року народження, підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України, тобто в участі у діяльності не передбаченого законом збройного формування.

Статті 3, 28 Конституції України передбачають, що людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю. Ніхто не може бути підданий катуванню, жорстокому, нелюдському або такому, що принижує його гідність, поводженню чи покаранню.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України, не посягати на права і свободи, честь і гідність інших людей.

Відповідно до вимог ч. 1, ч. 2 ст. 2 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954 (далі – Конвенція), ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни. Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно ст. 3 Конвенції з особами, які не беруть активної участі в бойових діях, у тому числі з особами зі складу збройних сил, що склали зброю, а також із тими, хто hors de combat (поза боєм) унаслідок хвороби, поранення, затримання чи з будь-якої іншої причини, поводяться гуманно, без будь-якої ворожої дискримінації, причиною якої слугують раса, колір шкіри, релігія чи вірування, стать, походження чи майновий стан чи будь-які інші подібні критерії.

Із цією метою є забороненими й залишатимуться забороненими будь-коли та будь-де такі діяння стосовно зазначених вище осіб: a) насилля над життям й особистістю, зокрема всі види вбивств, завдання каліцтва, жорстоке поводження й тортури; b) захоплення заручників; c) наруга над людською гідністю, зокрема образливе та принизливе поводження; d) засудження та застосування покарання без попереднього судового рішення, винесеного судом, який створено належним чином і який надає судові гарантії, визнані цивілізованими народами як необхідні.

Згідно ч. 1 ст. 4 зазначеної Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. 1, ч. 2, ч. 3 ст. 6 зазначеної Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у статті 2-й цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно зі ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу.

Відповідно до ст. 31 Конвенції, жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Крім того, ст. 32 Конвенції визначає, що високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, каліцтва та медичні чи наукові досліди, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно ст. 33 вказаної Конвенції жодну особу, що перебуває під захистом, не може бути покарано за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються. Пограбування забороняються. Репресалії стосовно осіб, які перебувають під захистом, та їхнього майна забороняються.

У ст.147 Конвенції зазначається, що серйозні порушення, про які йдеться в цій Конвенції, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, зокрема біологічні експерименти, які умисно спричинять великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, примушення особи, що перебуває під захистом, служити в збройних силах ворожої держави, або умисне відбирання в особи, що перебуває під захистом, прав на справедливий і офіційний судовий процес, рекомендований цією Конвенцією, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

У відповідності до статей 51 та 52 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року (Протокол ратифіковано із заявою Указом Президії Верховної Ради УРСР № 7960-XI від 18.08.89) (далі – Додатковий протокол I) цивільне населення й окремі цивільні

особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв’язку з воєнними операціями. Цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об’єктом нападів. Заборонено акти насильства чи загрози насильства, що мають головною метою тероризувати цивільне населення. Цивільні об’єкти не повинні бути об’єктом нападу або репресалій. Цивільними об’єктами є всі ті об’єкти, які не є воєнними об’єктами. Заборонено напади на цивільне населення або на окремих цивільних осіб у порядку репресалій.

Будь-яке порушення цих заборон не звільняє сторони, що перебувають у воєнному конфлікті, від їх правових зобов'язань щодо цивільного населення й цивільних осіб, у тому числі від зобов'язань вживати запобіжних заходів, передбачених у статті 57.

Крім того, статтею 75 Додаткового протоколу I встановлено, що тією мірою, якою їх торкається ситуація, зазначена у статті 1 цього Протоколу, з особами, які перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, і не користуються сприятливим ставленням згідно з Женевськими конвенціями або згідно з цим Протоколом, за всіх обставин поводяться гуманно, і вони, як мінімум, користуються захистом, передбаченим у цій статті, без будь-якої несприятливої різниці, заснованої на ознаках раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії чи віросповідання, політичних або інших переконань, національного чи соціального походження, майнового стану, народження чи іншого статусу або на яких-небудь інших подібних критеріях. Кожна сторона має з повагою ставитися до особи, честі, переконань та релігійних обрядів усіх таких осіб.

Заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: a) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: 1) вбивство; 2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; 3) тілесні покарання; 4) каліцтво; b) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі; c) взяття заручників; d) колективне покарання; e) погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Будь-яка особа, що піддається арешту, затриманню або інтернуванню за дії, пов'язані зі збройним конфліктом, має бути невідкладно проінформована зрозумілою їй мовою про причини вжиття таких заходів, за винятком випадків арешту або затримання за кримінальні правопорушення. Такі особи повинні бути звільнені у найкоротший строк і в будь-якому разі, як тільки обставини, що виправдовують арешт, затримання чи інтернування, стали недійсними.

Статтею 6 Закону України «Про правонаступництво України» від 12 вересня 1991 року Україна підтверджує свої зобов’язання за міжнародними договорами, укладеними Українською РСР до проголошення незалежності України.

Упродовж 2013 року у зв’язку з демократичними процесами, які відбувалися на території України, у представників влади Російської Федерації та службових осіб з числа керівництва Збройних Сил Російської Федерації (далі –

ЗС РФ), досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, виник злочинний умисел на вчинення протиправних дій, спрямованих на порушення суверенітету і територіальної цілісності України, зміну меж її території та державного кордону на порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Мотивами зазначеного наміру стали євроінтеграційний курс розвитку України, підготовка до підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, які були розцінені представниками влади і ЗС РФ як безпосередня загроза економічним та геополітичним інтересам РФ, що сприятиме втраті впливу над політичними процесами в Україні та позбавить контролю над її економічною діяльністю, призведе до поглиблення співпраці України з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації та можливої денонсації угод щодо тимчасового розташування Чорноморського флоту РФ на території України – в АР Крим та м. Севастополі.

Свою злочинну мету співучасники з числа представників влади та ЗС РФ вирішили досягти шляхом розв’язання та ведення агресивної війни проти України з використанням підпорядкованих підрозділів і військовослужбовців ЗС РФ, у тому числі дислокованих на підставі міжнародних угод на території АР Крим і м. Севастополя, а також залучення до виконання злочинного плану інших осіб, у тому числі громадян України та РФ, створення і фінансування не передбачених законом збройних формувань та вчинення інших злочинів.

При цьому вони усвідомлювали, що такі протиправні дії призведуть до порушення суверенітету і територіальної цілісності України, незаконної зміни меж її території та державного кордону, заподіяння значних матеріальних збитків та інших тяжких наслідків, передбачали і прагнули їх настання.

З метою реалізації вказаного наміру впродовж 2013 року на території РФ службові особи Генерального штабу Збройних Сил Російської федерації (далі – ЗС РФ), на виконання наказів та під безпосереднім керівництвом представників влади та службових осіб ЗС РФ, досудове розслідування та судовий розгляд щодо яких здійснюється в інших кримінальних провадженнях, розробили злочинний план, яким передбачалося досягнення військово-політичних цілей РФ, які, на думку співучасників, були прямо пов’язані з необхідністю незаконної окупації та подальшої анексії АР Крим, м. Севастополя та південно-східних регіонів України та, поряд із застосуванням політичних, дипломатичних, економічних та інформаційних заходів, використання протестного потенціалу населення південно-східних регіонів України для організації сепаратистських референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

Для ефективної реалізації плану вирішено залучити військовослужбовців ЗС РФ, співробітників інших силових відомств РФ, представників влади, інших громадян РФ та України. Крім того, з цією ж метою, представниками влади РФ створено та озброєно іррегулярні незаконні збройні формування, озброєні банди та групи найманців, якими керували офіцери спецслужб і ЗС РФ.

Так, починаючи з 20 лютого 2014 року для реалізації вищезазначеного умислу, з метою блокування та захоплення адміністративних будівель і ключових об'єктів військової та цивільної інфраструктури для забезпечення військової окупації та подальшої анексії РФ території АР Крим і м. Севастополя, на територію суверенної держави Україна, а саме АР Крим і м. Севастополь, здійснено вторгнення військовим, морським та повітряним транспортом окремих підрозділів ЗС РФ.

У подальшому військовослужбовцями ЗС РФ здійснено захоплення будівель центральних органів влади АР Крим та встановлено контроль над їхньою діяльністю з метою забезпечення прийняття вигідних та необхідних для РФ рішень. Крім того здійснено блокування автошляхів, захоплення аеропортів та транспортних підприємств, військових частин ЗС України, пошкодження та знищення військового майна, що має важливе оборонне значення для України.

Відтак всупереч міжнародному правопорядку, з нехтуванням державного суверенітету та територіальної цілісності України, починаючи з 20 лютого 2014 року, представниками влади РФ і службовими особами ЗС РФ розпочато збройне вторгнення регулярних військ РФ на територію України з метою зміни меж території та державного кордону України, на порушення порядку, встановленого Конституцією України, та військової окупації території АР Крим і м. Севастополя.

Також представниками влади і ЗС РФ вчинялися дії щодо зміни меж території та державного кордону України на іншій території України.

Так, вказаними особами у березні – квітні 2014 року організовувалися та проводилися антиурядові протестні акції, найбільш масові з яких – у Луганській, Донецькій, Харківській, Дніпропетровській, Запорізькій, Миколаївській, Херсонській та Одеській областях з метою поширення сепаратистських проросійських гасел та здійснення силового захоплення адміністративних будівель органів державної влади для послідуючої організації незаконних референдумів, спрямованих на порушення територіальної цілісності України.

З метою гарантованого досягнення указаних цілей та створення видимості того, що в Україні триває внутрішній конфлікт, представники влади та ЗС РФ вирішили створити на її території терористичні організації, які поряд із основною функцією – здійснення терористичної діяльності, створювали враження діяльності в межах Донецької та Луганської областей опозиційних сил, які нібито від імені та за цілковитої підтримки місцевого населення відстоюють їх право на самовизначення та незалежність, що прямо суперечить Конституції України та нормам міжнародного права.

Так, під безпосереднім керівництвом та контролем невстановлених на цей час представників влади та ЗС РФ, 07 квітня 2014 року на території Донецької області України створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року на території Луганської області України – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Контроль та координація діяльності цих терористичних організацій, як і їх фінансове та матеріальне забезпечення, у тому числі зброєю, боєприпасами, військовою технікою, здійснюється представниками влади та ЗС РФ.

Основними завданнями учасників указаних терористичних організацій є насильницьке повалення конституційного ладу, захоплення державної влади в Україні, зміна меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України, шляхом застосування зброї, вчинення терористичних актів – здійснення вибухів, підпалів та інших дій, які створюють небезпеку для життя та здоров'я людини, загрозу заподіяння значної майнової шкоди та настання інших тяжких наслідків.

Незаконні збройні формування терористичних організацій «ДНР» і «ЛНР», іррегулярні збройні формування РФ та військовослужбовці ЗС РФ чинять збройний опір Україні у відновленні територіальної цілісності та забезпеченні правопорядку, при цьому учасники політичного блоку вказаних терористичних організацій, за підтримки та сприяння представників влади РФ під виглядом органів державної влади, створили окупаційні адміністрації Російської Федерації, які забезпечують подальшу окупацію та здійснюють управління вказаними територіями на місцевому рівні.

Оскільки окупація АР Крим і м. Севастополя, частини Донецької і Луганської областей України не принесла бажаних результатів у вигляді встановлення впливу над політичними та економічними процесами в Україні, відмови України від співпраці з Організацією Північноатлантичного договору з метою досягнення критеріїв, необхідних для набуття членства у цій організації, та відмови від євроінтеграційного курсу розвитку країни, вищим політичним і військовим керівництвом РФ вирішено перейти до наступного етапу збройної агресії проти України, розв'язаної ще з лютого 2014 року, а саме до повномасштабного вторгнення на територію України із застосуванням ЗС та інших військових формувань РФ.

24 лютого 2022 року о 5 годині Президент Російської Федерації оголосив рішення про початок військової операції в Україні.

У подальшому, цього ж дня, Збройними Силами РФ, які діяли за наказом керівництва РФ і ЗС РФ, віроломно здійснено пуски крилатих та балістичних ракет по аеродромам, військовим штабам і складам ЗС України та цивільним об'єктам, а також підрозділами ЗФ та інших військових формувань РФ здійснено широкомасштабне вторгнення на територію суверенної держави Україна.

У період із 5 години 24 лютого 2022 року та до цього часу підрозділи ЗС та інших військових формувань РФ здійснюють спроби окупації українських міст, які супроводжуються бойовим застосуванням авіації, артилерійськими та ракетними ударами, а також застосуванням броньованої техніки та іншого озброєння. При цьому вогневі удари здійснюються по об'єктам, які захищені нормами міжнародного гуманітарного права, чим розпочали активну фазу ведення агресивної війни проти України.

Крім того співучасники з числа представників влади РФ та ЗС РФ розпочавши 24.02.2022 року вторгнення на територію України, прийняли

рішення про вчинення дій спрямованих на окупацію території України.

У зв'язку з чим, Указом Президента України «Про введення воєнного стану в Україні» від 24.02.22 № 64/2022 в Україні введено воєнний стан з 05 год. 30 хв. 24 лютого 2022 року строком на 30 діб, а у подальшому цей строк продовжено та він триває по теперішний час.

У результаті вищезазначених подій, значна частина території Херсонської області, починаючи з 24.02.2022, у тому числі місто Херсон – з 01.03.2022 по 11.11.2022, знаходились під контролем регулярних з'єднань і підрозділів збройних сил та інших військових формувань Російської Федерації, підпорядкованих і скеровуваних ними російських радників та інструкторів, окупаційних адміністрацій Російської Федерації.

Після 24.02.2022 (більш точної дати та часу під час досудового розслідування не встановлено), з метою підтримки збройної агресії Російської Федерації, усвідомлюючи що Україна є унітарною державою, суверенітет якої поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною, переслідуючи прямий злочинний умисел, спрямований на посягання на територіальну цілісність і недоторканість України, на вчинення умисних дій, спрямованих на зміну меж території та державного кордону України, невстановлені особи із числа військового командування РФ залучили колишнього голову Служби Безпеки України Якименка Олександра Григоровича, 22.12.1964 р.н., якому співучасники визначили роль в реалізації спільного плану на придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відокремленням Херсонської області від України та приєднання її територій до складу Російської Федерації, а останній погодився її виконати.

Розділяючи вказану мету, Сачук Сергій Сергійович, 02.03.1985 р.н., діючи під керівництвом Якименка О.Г. та за попередньою змовою з Коломойцем Артемом Анатолійовичем, 14.12.1988 р.н., Супруненком Олексієм Леонідовичем, 20.08.1978 р.н., Селівановим Олексієм Сергійовичем, 07.12.1980 р.н., Леоновим Дмитром Олександровичем, 19.07.1985 р.н., Насипанним Денисом Васильовичем, 08.04.1982 р.н., Улізьком Олександром Леонідовичем, 14.04.1984 р.н., Гребенюком Михайлом Євгеновичем, 22.03.2000 р.н. та іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням особами вчинили наступні дії.

У квітні-травні місяці 2022 року (точний час та місце у ході досудового розслідування не встановлені) з метою силового супроводження зміни меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України, для придушення будь-яких проявів незгоди з політикою окупаційної влади та усунення перешкод у реалізації заздалегідь запланованих намірів на тимчасово окупованій території Херсонської області, у тому числі міста Херсон, з числа колишніх працівників правоохоронних органів України та представників інших військових формувань Російської Федерації у порушення ст. ст. 17 і 65 Конституції України невстановленими досудовим розслідуванням особами створено не передбачене законами України збройне формування за

аналогією зі спецслужбою Російської Федерації - «Федеральной службой безопасности», якій присвоєно назву «Государственная служба безопасности Херсонской области», та яка узурпувала виконання функцій силового озброєного органу.

«Государственная служба безопасности Херсонской области» має організаційну структуру, що характеризується наявністю єдиноначальності, підпорядкованості, дисципліни та субординації. Указане формування розділено на підрозділи з визначеним особовим складом, для його учасників введені військові звання, знаки розрізнення, службові посвідчення, вогнепальна (автомати, пістолети) та особиста вибухова (гранати) зброя, характерні для такого формування.

Таким чином, «Государственная служба безопасности Херсонской области» являє собою формування, яке незаконно має на озброєнні придатну для використання вогнепальну та вибухову зброю.

У структурі «Государственной службы безопасности Херсонской области» утворені такі підрозділи: апарат начальника служби, відділ «М», відділ контррозвідувальних операцій, відділ захисту конституційного устрою та боротьби з тероризмом, оперативно-пошуковий відділ, відділ інформаційної безпеки, відділ економічної безпеки, слідчий відділ, відділ спеціального призначення, відділ внутрішньої безпеки, відділ технічного забезпечення, фінансово-економічний відділ т.п.

Загальна чисельність учасників указаного формування становить не менше 70 осіб.

Основним місцем дислокації «Государственной службы безопасности Херсонской области» визначено захоплену будівлю за адресою: м. Херсон, вул. Театральна, 18, а місцем для незаконного утримання громадян – підвальне приміщення офісної будівлі, розташованої за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15, яку поєднали з основним місцем розташування шляхом руйнування паркану, що розділяв суміжні прибудинкові території вказаних будівель.

Діяльність зазначеного не передбаченого законами України формування спрямована на встановлення та нав’язування по всій території Херсонської області політичного режиму Російської Федерації, відокремлення області від суверенної держави Україна та передачу її під юрисдикцію держави-агресора (Російської Федерації).

Реалізуючи заздалегідь запланований злочинний намір, у квітні-травні місяці 2022 року (більш точний час у ході досудового розслідування не встановлений) Якименко Олександр Григорович, 22.12.1964 року народження, діючи за попередньою змовою групою осіб, усвідомлюючи свої протиправні дії та розуміючи їх протиправні наслідки, очолив т.зв. «Государственную службу безопасности Херсонской области» та приступив до реалізації раніше запланованого злочинного умислу як командир незаконного збройного формування.

У квітні-травні місяці 2022 року, точний час та місце досудовим

розслідуванням не встановлені, громадянин України Сачук С.С. добровільно вступив на службу до незаконного збройного формування «Государственной службы безопасности Херсонской области» на посаду «оперуповноваженого», де у складі з іншими особами з метою зміни меж території та державного кордону України, реалізуючи спільний план на придушення будь-яких проявів незгоди з визнанням політики окупаційної влади, відокремлення Херсонської області від України та приєднання її територій до складу Російської Федерації відшукували та затримували громадян України, у тому числі проукраїнських активістів, противників окупаційної влади, інших цивільних осіб, яких намагались видавати за військових або диверсантів, проводили позасудові репресії над ними, катували, окремих з них примушували надавати неправдиві покази про себе чи членів сім'ї щодо участі у диверсійно-розвідувальних групах, допомозі Збройним силам України.

Крім того, учасники вказаного збройного формування переслідували мету незаконного збагачення за рахунок так званих «викупів» за визволення незаконно утримуваних громадян, тобто вчиняли пограбування осіб.

Реалізуючи заздалегідь запланований злочинний намір, діючи з єдиним умислом, зокрема й щодо незаконного затримання цивільного населення (нелегального ув'язнення), жорстокого поводження з останнім під час протиправного утримання, в порушення ст.ст. 3, 28, 68 Конституції України, ст.ст. 1, 2, 3, 4, 6, 31, 32, 33, 147 Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 року, ратифікованої Указом Президії Верховної Ради Української РСР «Про ратифікацію Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року про захист жертв війни» від 03.07.1954, ст. ст. 51, 52, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I) від 8 червня 1977 року щодо заборони нападів на цивільних осіб, ратифікованого Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 7960-XI від 18.08.89 року, упродовж червня-листопада місяця 2022 року, перебуваючи на території тимчасово окупованого міста Херсон та Херсонської області, Сачуком Сергієм Сергійовичем, 02.03.1985 р.н., як співробітником т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области» під керівництвом Якименка О.Г., спільно з іншими учасниками вказаного незаконного збройного формування Коломойцем Артемом Анатолійовичем, 14.12.1988 р.н., Супруненком Олексієм Леонідовичем, 20.08.1978 р.н., Селівановим Олексієм Сергійовичем, 07.12.1980 р.н., Леоновим Дмитром Олександровичем, 19.07.1985 р.н., Насипанним Денисом Васильовичем, 08.04.1982 р.н., Улізьком Олександром Леонідовичем, 14.04.1984 р.н., Гребенюком Михайлом Євгеновичем, 22.03.2000 р.н. та іншими невстановленими на даний час досудовим розслідуванням особами незаконно, без складання будь-яких процесуальних документів, у різні проміжки часу, із застосуванням фізичної сили, затримано (нелегально ув'язнено) потерпілих: [redacted] Даніїла Дмитровича, [redacted] р.н., [redacted] Вікторію Миколаївну, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Миколайовича, [redacted] р.н., [redacted] Дениса Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Миколу Олександровича,

[redacted] р.н., [redacted] Сергія Валентиновича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Петровича, [redacted] р.н., [redacted] Дмитра Юрійовича, [redacted] р.н., [redacted] Дмитра Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Тетяну Михайлівну, [redacted] р.н., [redacted] Михайла Михайловича, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Юрійовича, [redacted] р.н., [redacted] Ольгу Олегівну, [redacted] р.н., [redacted] Ольгу Сергіївну, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Васильовича, [redacted] р.н., [redacted] Анатолія Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Володимировича, [redacted] р.н., [redacted] Юрія Сергійовича, [redacted] р.н., [redacted] Леонід Юрійович, [redacted] р.н., [redacted] Анатолія Михайловича, [redacted] р.н., [redacted] Сергія Миколайовича [redacted] р.н., [redacted] Антона Арнольдовича, [redacted] р.н., [redacted] Віталія Богдановича, [redacted] р.н., [redacted] Валерія Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Віктора Анатолійовича, [redacted] р.н., [redacted] Гліба Борисовича, [redacted] р.н., [redacted] Володимира Миколайовича [redacted] р.н., [redacted] Сергія Васильовича, [redacted] р.н., [redacted] Олену В’ячеславівну, [redacted] р.н., [redacted] Корнія Леонідовича, [redacted] р.н., [redacted] Ігора Олександровича, [redacted] р.н., [redacted] Петра Володимировича, [redacted] р.н., [redacted] Віктора Олексійовича, [redacted] р.н., та інших невстановлених досудовим розслідуванням осіб.

Після незаконного затримання (нелегального ув’язнення) під керівництвом командира незаконного збройного формування Якименка О.Г., який діяв за попередньою змовою з іншими особами з числа співробітників т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области», до потерпілих застосовувались спецзасоби у вигляді кайданок та під примусом або під загрозою позбавлення життя останніх поміщали до камер завчасно підготовленої катівні у підвальному приміщенні раніше захопленої офісної будівлі за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15. Ув’язнених утримували у виснажливих для людського організму умовах упродовж різного проміжку часу (від однієї доби до трьох місяців), де вони не мали бажання знаходитись та не мали можливості вільно залишити вказане місце.

Потерпілі утримувались в умовах, які відповідають критеріям образливого та принизливого поводження з особами, у підвальних приміщеннях, без вікон та природнього освітлення, без опалення, з постійно увімкненим світлом або без такого, без будь-яких меблів (лише у деяких камерах був один стілець), утримуваних кайданками або стяжками приковували у кімнаті до металевих труб, що унеможливлювало їх вільне переміщення, зайняття горизонтального положення, підлога не мала будь-якого додаткового покриття (бетон), під час утримання не надавались жодні засоби гігієни, заборонялось відвідувати вбиральні, що зумовлювало здійснення біологічних потреб потерпілих безпосередньо у приміщеннях для утримання, вода та їжа надавалась у незначних розмірах через тривалий проміжок часу (від 1 доби до 5 діб), осіб утримували без можливості виходу надвір, тобто останніх піднімали з підвалу на верхні поверхи лише для допиту та спричинення тілесних ушкоджень,

заборонялось будь-яке спілкування між утриманими, вимагалось постійне носіння пакету або мішку на голові, у разі порушення вказаних заборон, до утримуваних застосовувались засоби фізичного впливу, був відсутній розподіл між жінками та чоловіками у камерах, після застосування фізичного насильства та в разі потреби медична допомога не надавалась, над утриманими здійснювалось постійне відеоспостереження. Крім того, під час перебування в полоні до потерпілих застосовувались постійні словесні погрози щодо розправи, затримання їх близьких та рідних, завдання смерті самим утримуваним, примушували оголятись, а також при спричиненні тілесних ушкоджень до осіб застосовувалась імітація розстрілу, примушували надавати неправдиві відомості про себе та членів сім'ї, оголюватися, що фіксувались на відео тощо.

Так, невстановлені досудовим розслідуванням особи з числа представників ГСБ Херсонської в кількості близько 5-6 осіб, діючи під керівництвом та за попередньою змовою з Якименком Олександром Григоровичем, 22.12.1964 року народження, усвідомлюючи суспільно небезпечний характер своїх дій, передбачаючи їх наслідки, умисно, переслідуючи прямий єдиний умисел, спрямований на незаконне позбавлення волі особи та подальше її незаконне утримання із застосуванням тортур та катувань, 04.09.2022 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), перебуваючи за адресою: м. Херсон, вул. [redacted], без дозволу власника та будь яких дозвільних документів, проникли у приміщення квартири № [redacted], де проживав потерпілий [redacted] Даніїл Дмитрович, [redacted] р.н. Після цього із застосуванням погрози [redacted] Д.Д. та його бабусі, яка також знаходились у квартирі, демонструючи можливість застосування вогнепальної зброї, із застосуванням фізичного насильства, яке виразилось в спричиненні потерпілому ударів по тулубу, голові, одяганні на руки потерпілого кайданок, поліетиленового пакету на голову, здійснили його незаконне затримання, тобто затримання особи, яка підпадає під захист ст. 4 Конвенції, як громадянин України, котрий не бере активної участі у бойових діях та опинився в ході окупації під владою сторони конфлікту (Російської Федерації). У подальшому вказані особи провели незаконний обшук у вищевказаному приміщенні, а також у квартирі № [redacted] будинку №[redacted] по вулиці [redacted] у м. Херсон, вилучили паспорт громадянина України на ім'я потерпілого та мобільний телефон (більш точна ідентифікація в ході розслідування не встановлена), який належить [redacted] Д.Д. Надалі [redacted] Д.Д. проти його волі доставлено до будівлі за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15, де останній незаконно утримувався з 29.09.2022 по 22.10.2022 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено), що є порушенням пункту «а» статті 3 Конвенції в частині заборони жорстокого поводження з особою.

Упродовж перших днів незаконного утримання, починаючи з 29.09.2022, [redacted] Д.Д. періодично допитувався із застосуванням фіксації в одному положенні на декілька годин, постійним побиттям руками, ногами по всьому тілу, застосуванням електричного струму за допомогою заздалегідь підготовленого пристрою. Надання відповідей на поставлені запитання не

зумовлювали припинення жорстокого поводження з потерпілим, зокрема застосування вищевказаних тортур. Одночасно, до моменту звільнення потерпілого морили голодом та протиправно утримували за вищевказаних умов у камері підвального приміщення за адресою: м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15.

Зокрема, співробітниками ГСБ Херсонської області, а саме: оперуповноваженим відділу «М» Сачуком Сергієм Сергійовичем, 02.03.1985 р.н., оперуповноваженими Улізьком Олександром Леонідовичем, 14.04.1984 р.н., та Гребенюком Михайлом Євгеновичем, 22.03.2000 р.н., із значними проміжками часу та в обмеженій кількості надавались потерпілому їжа та вода, тобто у порушення статті 75 Додаткового протоколу І, не забезпечувались мінімальні потреби у харчуванні, що виступало однією зі складових загальних методів катування, несприятливого ставлення до затриманих та завдано шкоди їхньому життю і здоров'ю.

22.10.2022 року начальником відділу «М» т.зв. «Государственной службы безопасности Херсонской области» Насипанним Денисом Васильовичем, 08.04.1982 р.н., з метою виправдання своїх незаконних дій, на власний телефон здійснено відеозйомку за участі потерпілого [redacted] Д.Д., яка мала примусовий характер та містила надання потерпілим неправдивих відомостей про себе, після чого останнього примусово вивезли з м. Херсона на узбіччя дороги біля невстановленого саду, який розташований в Херсонському районі Херсонської області, де після імітації розстрілу з пакетом на голові був залишений, тобто звільнений з місця утримання.

Своїми умисними діями, які виразились у застосуванні фізичного та психологічного насильства, катувань [redacted] Д.Д. як цивільної особи, що перебуває під захистом, Сачук С.С. порушив вимоги ст. ст. 51, 52, 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І) від 8 червня 1977 року щодо заборони нападів на цивільних осіб, ратифікованого Указом Президії Верховної Ради Української РСР № 7960-XI від 18.08.89 року.

Таким чином, Сачук Сергій Сергійович, 02.03.1985 року народження, обґрунтовано підозрюється у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, тобто у жорстокому поводженні з цивільним населенням та вчиненні інших порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, вчинених за попередньою змовою групою осіб.

За сукупністю своїх умисних дій та викладених вище обставин Сачук Сергій Сергійович, 02.03.1985 року народження, підозрюється у вчиненні

кримінальних правопорушень, передбачених ч. 2 ст. 110, ч. 2 ст. 111, ч. 2 ст. 260, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБУ в Херсонській області
капітан юстиції **Маргарита Євгенівна Головіна**

ПОГОДЖЕНО
Прокурор групи прокурорів
у кримінальному провадженні - прокурор
відділу протидії злочинам, вчиненим в умовах
збройного конфлікту Херсонської
обласної прокуратури **Олексій Володимирович Бутенко**

ПАМ'ЯТКА

про процесуальні права та обов'язки підозрюваного

Одночасно підозрюваному Сачуку С.С. роз'яснені права та обов'язки підозрюваного, передбачені ст. 42 КПК України, а саме:

Підозрюваний, обвинувачений має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;

3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосовування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду;

4) надавати достовірну інформацію представнику персоналу органу пробації, необхідну для підготовки досудової доповіді.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право *примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення*. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Додаткові права підозрюваного у разі здійснення щодо нього спеціального досудового розслідуваний або спеціального судового провадження

Стаття 52. Обов'язкова участь захисника

1. Участь захисника с обов'язковою у кримінальному провадженні шодо особливо тяжких злочинів. У цьому випадку участь захисника забезпечується з моменту набуття особою статусу підозрюваного.

2. В інших випадках обов'язкова участь захисника забезпечується у кримінальному провадженні:

8) щодо осіб, стосовно яких здійснюється спеціальне досудове розслідування або спеціальне судове провадження. - з моменту прийняття відповідного процесуального рішення.

Стаття 54. Відмова від захисника або його заміна

1. Підозрюваний, обвинувачений має право відмовитися від захисника або замінити його.

2. Якщо підозрюваний, обвинувачений наполягає на відмові від захисника, слідчий, прокурор, слідчий суддя чи суд зобов'язані організувати зустріч захисника з підозрюваним, обвинуваченим. У разі якщо підозрюваний, обвинувачений особисто та безпосередньо повідомляє захиснику про небажання мати захисника, заміну захисника після конфіденційної розмови із захисником, така відмова або заміна фіксується у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання.

Не є підставою для відмови слідчим, прокурором, слідчим суддею чи судом в зустрічі захисника з підозрюваним, обвинуваченим наявність письмової заяви про відмову підозрюваного, обвинуваченого від захисника або письмового клопотання про його заміну до внесення відповідної інформації до протоколу процесуальної дії або журналу судового засідання.

Відмова уповноваженою особою в зустрічі підозрюваного, обвинуваченого із захисником, стосовно якого є заява про відмову чи клопотання про заміну, до відповідної фіксації у протоколі процесуальної дії або журналі судового засідання тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

3. Відмова від захисника не приймається у випадку, якщо його участь є обов'язковою. У такому випадку, якщо підозрюваний, обвинувачений відмовляється від захисника і не залучає іншого захисника, захисник повинен бути залучений у порядку, передбаченому статтею 49 цього Кодексу, для здійснення захисту за призначенням.

Глава 24-1
ОСОБЛИВОСТІ СПЕЦІАЛЬНОГО ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ КРИМІНАЛЬНИХ ПРАВОПОРУШЕНЬ

Стаття 297-1. Загальні положення спеціального досудового розслідування

1. Спеціальне досудове розслідування (in absentia) здійснюється стосовно одного чи декількох підозрюваних згідно із загальними правилами досудового розслідування, передбаченими цим Кодексом, з урахуванням положень цієї глави.

2. Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочинів, передбачених статтями 109, 110, 110-2, 111, 111-1, 111-2, 112, 113, 114, 114-1, 114-2, 115, 116, 118, частиною другою статті 121, частиною другою статті 127, частинами другою і третьою статті 146, статтями 146-1, 147, частинами другою - п'ятою статті 191 (у випадку зловживання службовою особою своїм службовим становищем), статтями 209, 255-258, 258-1, 258-2, 258-3, 258-4, 258-5, 348, 364, 364-1, 365, 365-2, 368, 368-2, 368-3, 368-4, 369, 369-2, 370, 379, 400, 408, 436, 436-1, 437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 447 Кримінального кодексу України, стосовно підозрюваного, крім неповнолітнього, який переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук.

Спеціальне досудове розслідування здійснюється на підставі ухвали слідчого судді у кримінальному провадженні щодо злочину, вчиненого підозрюваним, стосовно якого уповноваженим органом прийнято рішення про передачу його для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

Здійснення спеціального досудового розслідування щодо інших злочинів не допускається, крім випадків, коли злочини вчинені особами, які переховуються від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошені у міжнародний розшук, та розслідуються в одному кримінальному провадженні із злочинами, зазначеними у цій частині, а виділення матеріалів щодо них може негативно вплинути на повноту досудового розслідування та судового розгляду.

3. Якщо у кримінальному провадженні повідомлено про підозру декільком особам, слідчий, прокурор вправі звернутися до слідчого судді із клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких наявні передбачені частиною другою цієї статті підстави, а стосовно інших підозрюваних подальше досудове розслідування у цьому самому кримінальному провадженні здійснюватиметься згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

Стаття 297-2. Клопотання слідчого, прокурора про здійснення спеціального досудового розслідування

1. З клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді має право звернутися прокурор або слідчий за погодженням з прокурором.

2. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстав, передбачених цим Кодексом, крім передбачених абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на обставини;

4) відомості про те, що підозрюваний виїхав та/або перебуває на тимчасово окупованій території України, території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, та/або відомості про оголошення підозрюваного в міжнародний розшук;

5) виклад обставин про те, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду з метою ухилення від кримінальної відповідальності;

6) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

3. У клопотанні про здійснення спеціального досудового розслідування з підстави, передбаченої абзацом другим частини другої статті 297-1 цього Кодексу, зазначаються:

1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання;

2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;

3) виклад обставин, що дають підстави підозрювати особу у вчиненні кримінального правопорушення, і посилання на такі обставини;

4) матеріали, що підтверджують прийняття уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та факт обміну;

5) перелік свідків, яких слідчий, прокурор вважає за необхідне допитати під час розгляду клопотання.

Стаття 297-3. Розгляд клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування розглядається слідчим суддею не пізніше десяти днів з дня його надходження до суду за участі особи, яка подала клопотання, та захисника.

Якщо підозрюваний самостійно не залучив захисника, слідчий суддя зобов'язаний вжити необхідних заходів для залучення захисника.

2. Слідчий суддя, встановивши, що клопотання подано без додержання вимог статті 297-2 цього Кодексу, повертає його прокурору, слідчому, про що постановляє ухвалу.

3. Під час розгляду клопотання слідчий суддя має право за клопотанням сторін кримінального провадження або за власною ініціативою заслухати будь-якого свідка чи дослідити будь-які матеріали, що мають значення для вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Стаття 297-4. Вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування

1. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування, якщо прокурор, слідчий не доведе, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

2. Під час вирішення питання про здійснення спеціального досудового розслідування слідчий суддя зобов'язаний врахувати наявність достатніх доказів для підозри особи щодо якої подано клопотання у вчиненні кримінального правопорушення.

3. За наслідками розгляду клопотання слідчий суддя постановляє ухвалу, в якій зазначає мотиви задоволення або відмови у задоволенні клопотання про здійснення спеціального досудового розслідування.

Якщо у справі декілька підозрюваних, слідчий суддя постановляє ухвалу лише стосовно тих підозрюваних, щодо яких існують обставини, передбачені частиною другою статті 297-1 цього Кодексу.

Повторне звернення з клопотанням про здійснення спеціального досудового розслідування до слідчого судді в одному кримінальному провадженні не допускається, крім випадків наявності нових обставин, які підтверджують, що підозрюваний переховується від органів слідства та суду на тимчасово окупованій території України, на території держави, визнаної Верховною Радою України державою-агресором, з метою ухилення від кримінальної відповідальності та/або оголошений у міжнародний розшук, та/або уповноваженим органом прийнято рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого та такий обмін відбувся.

4. Копія ухвали надсилається прокурору, слідчому та захиснику.

5. Якщо підозрюваний, стосовно якого слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, затриманий або добровільно з'явився до органу досудового розслідування, подальше досудове розслідування щодо нього здійснюється згідно із загальними правилами, передбаченими цим Кодексом.

6. Відомості щодо підозрюваних, стосовно яких слідчим суддею постановлено ухвалу про здійснення спеціального досудового розслідування, невідкладно, але не пізніше 24 годин після постановлення ухвали, вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань і публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

Стаття 297-5. Порядок вручення процесуальних документів підозрюваному при здійсненні спеціального досудового розслідування

1. Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування надсилаються за останнім відомим місцем його проживання чи перебування та обов'язково публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора. З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

Повістки про виклик підозрюваного у разі здійснення спеціального досудового розслідування у зв'язку з прийняттям уповноваженим органом рішення про передачу підозрюваного для обміну як військовополоненого публікуються в засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора.

З моменту опублікування повістки про виклик у засобах масової інформації загальнодержавної сфери розповсюдження та на офіційному веб-сайті Офісу Генерального прокурора підозрюваний вважається належним чином ознайомленим з її змістом.

2. Копії процесуальних документів, що підлягають врученню підозрюваному, надсилаються захиснику.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний _____

Захисник _____

« » год. « » хвилин « » _____ 2023 року.

Повідомлення про підозру вручив та права роз'яснив:

Слідчий у кримінальному провадженні –
старший слідчий в ОВС слідчого відділу
Управління СБУ в Херсонській області
капітан юстиції **Маргарита Євгенівна Головіна**